

os ønskede Forbedringer skulde gaa. Der staar saaledes i § 1, 2det Stykke, angaaende Overenskomsten i Anledning af Salget af Kunstgødning, at der udstedes et Garanti-bevis, medmindre andet er bestemt mellem Parterne, men det kan føre med sig, at Forholdet ikke bliver ens for alle. Den, som lader sælge ved Agenter ude paa Landet, vil under alle Forhold være forpligtet til at udstede et saadant Garanti-bevis, hvilket jeg finder fuldstændig rigtig, og vi ønske; at det samme skal gøres gældende over for Købmænd. Loven byder intet i den Henseende, man har Lov til at træffe andre Aftaler, og der bliver altsaa der en Forskel. Det finder jeg ikke er heldigt. I den samme Paragraf staar under Punkt 3: „Forekommer Kvælstof i organisk Forbindelse, skal Kvælstofkilden angives“, men vi finde det lige saa nødvendigt, at Fosforsyre kilden angives. Vi tillode os derfor i Udvalget at stille foreløbige Ændringsforslag i de Retninger, jeg her har angivet, men da den ærede Minister ikke kunde acceptere dem, toge vi dem tilbage. Dette skal imidlertid ikke forstaas saaledes, at vi gjorde det med Glæde. Vi gjorde det, fordi vi paa ingen Maade vilde lægge Forslaget flere Hindringer i Vejen end nødvendigt, eftersom vi anse Forslaget for at være et Fremskridt, om end kun et lille Fremskridt. Under Punkt 4 i samme Paragraf have vi ønsket, at Linierne d, e og f vare affattede i lidt mindre kemiske Udtryk, og vi have derfor ment, at de paagældende Udtryk i disse Linier skulde udgaa, og i Stedet for sættes: d) „Vandfri Fosforsyre, som hidrører fra Raastoffet“, e) „Vandfri Fosforsyre, som er gjort opløselig ad kemisk Vej“, og saa lade Linien f udgaa. Dette mene vi havde været at klargøre Forslaget og gjort det lettere forstaaeligt for Landmændene, hvem Lovforslaget jo i det hele tager Sigte paa at hjælpe. Der kan ikke være Tvivl om, at Landmændene vilde have hilst disse Forandringer med Glæde, men som jeg før sagde, vi have ikke villet stille disse Forslag for ikke at faa flere Ændringer op i Landstinget end højst nødvendigt og derved forringe Haabet om at faa Lovforslaget ført igennem. Jeg maa i denne Forbindelse tilføje, at det, jeg her har antydnet, finder ogsaa Tilslutning i en Artikel om Landboforhold i Berlingske Tidende for Lørdagen den 26de Februar, en Artikel, som jeg antager stammer fra om ikke Organisationer af Landboforeninger, saa dog i alt Fald fra Mænd, der have nogen Ret til at udtale,

hvad man fra Landbrugets Side kunde ønske i denne Sag. Endvidere staar der i den sidste Paragraf, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Januar 1899. Det er særlig de handlende, som have noget imod, at Loven træder i Kraft denne Dag. Det vilde for Handelsstanden være bedre, at den traadte i Kraft efter en Sæsons Afslutning f. Eks. den 1ste Oktober eller den 1ste April. Træder den i Kraft som her nævnt den 1ste Januar, er det midt i en Sæson, en hel Del Varer kunne Landboerne saa have købt hos de handlende inden Januar, og saa gælder Lovens Bestemmelser ikke for dem. Forskellige Landboere bestille saa maaske mere Gødning og faa da en Del, som er under Lovens Bestemmelser, og en Del, som er uden for dem. Det vil volde Forstyrrelse og er ikke saa ganske let for vedkommende handlende at komme ud over. Skal Loven vedtages med Forandringer her, vil jeg henstille disse Ting til Tingets og den ærede Landbrugsministers Overvejelse. Naar man alligevel skal forandre enkelte Punkter, kunde man muligvis ogsaa forandre nogle af eller helst alle de Punkter, jeg her har omtalt. Jeg antager, at de fleste af mig antydede Ændringer ville blive hilst med Glæde af Landboerne, og at det sidste vilde vække udmærket Tilfredshed hos de handlende og ikke bevirke Vanskeligheder eller møde Modstand hos Landboerne. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig i Haab om, at det maa lykkes at faa Loven gennemført i en tilfredsstillende Skikkelse, forinden denne Rigsdagssamling slttes.

Wagner: Som det fremgaar af Betænkningen, anbefaler et Mindretal paa 4 Medlemmer Lovforslagets uforandrede Vedtagelse. Vor i Betænkningen fremsatte fælles Motivering gaar ud paa, at Forslaget i den foreliggende Skikkelse er fremgaaet som Resultat af et Kompromis mellem modstridende Anskuelse i det andet Ting. Der kan jo nu være forskellige Grunde, hvorfor man ønsker at holde paa et Kompromis. Min Grund er i det foreliggende Tilfælde først og fremmest ganske simpelt den, at jeg mener, at de stillede Ændringsforslag paa et væsentligt Punkt ikke gøre Forslaget bedre, men tværtimod i meget betydelig Grad værre. Jeg kan derfor ikke ønske, at Forslaget skal vedtages i den Skikkelse, Flertallet anbefaler. Mere fristende kunde fra mit Synspunkt den Tanke være, at Buen derved vilde blive strammet saa haardt, at hele Forslaget